

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 805/2025
01.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жељка Симеуновића, због кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ РС и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Симеуновића - адвоката Милета Чогурића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 476/20 Кв бр. 2526/24 од 10.07.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1064/24 од 10.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Симеуновића - адвоката Милета Чогурића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр. 476/20 Кв бр. 2526/24 од 10.07.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1064/24 од 10.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 476/20 Кв бр. 2526/24 од 10.07.2024. године, у ставу I изреке, делимично је усвојен захтев за изрицање јединствене казне браниоца окривљеног Жељка Симеуновића - адвоката Милета Чогурића од 11.04.2023. године, па су преиначене само у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде и то:

1. Пресуда Окружног суда у Београду Кв бр. 620/03 од 19.09.2023. године, којом су окривљеном Жељку Симеуновићу узете као утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Првог општинског суда у Београду К бр. 60/02 од 24.05.2022. године и Четвртог општинског суда у Београду К бр. 677/01 од 27.12.2002. године, те му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 11 месеци коју је издржао у периоду од 11.04.2005. године до 31.12.2005. године.

2. Пресуда Првог основног суда у Београду К бр. 918/18 од 02.07.2019. године правноснажна 27.07.2019. године, којом је окривљени Жељко Симеуновић оглашен

кривим због извршења кривичног дела бекство и омогућавање бекства лица лишеним слободе из члана 339. став 1. у вези члана 30. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, а затим му је као утврђена узета казна затвора у трајању од 8 година и 9 месеци на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду К бр. 535/12 – Кв бр. 3024/15 од 14.10.2015. године правноснажна 11.11.2015. године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 9 година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 04.10.2007. године до 18.04.2008. године (по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 1474/10 од 01.11.2012. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 2514/13 од 04.07.2013. године) и време проведено у притвору и на издржавању казне затвора од 18.04.2012. године па надаље (по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 535/12 од 05.07.2013. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 5616/13 од 12.12.2013. године).

3. Пресуда Вишег суда у Београду К бр. 476/20 од 14.06.2021. године, правноснажна 27.12.2021. године, којом је окривљени Жељко Симеуновић оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ РС и осуђен на казну затвора у трајању од 15 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 02.10.2020. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, односно најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, те је суд окривљеног Жељка Симеуновића узимајући као утврђене казне затвора у трајању од 11 година по пресуди Окружног суда у Београду Кв бр. 620/03 од 19.09.2003. године, казну затвора у трајању од 9 година по пресуди Првог основног суда у Београду К бр. 918/18 од 02.07.2019. године, правноснажна 27.07.2019. године и казну затвора у трајању од 15 година по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 476/20 од 14.06.2021. године, правноснажна 27.12.2021. године, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 18 година у коју му је урачунато време проведено на издржавању казне затвора од 11.04.2005. године, по пресуди Окружног суда у Београду Кв бр. 620/03 од 19.09.2003. године, време проведено у притвору од 04.10.2007. године до 18.04.2008. године, време проведено у притвору и на издржавању казне затвора од 18.04.2012. године до 02.10.2020. године по пресуди Првог основног суда у Београду К бр. 918/18 од 02.07.2019. године правноснажна 27.07.2019. године, као и време проведено у притвору од 02.10.2020. године до 20.03.2021. године и на издржавању казне затвора од 30.07.2021. године па надаље по пресуди Вишег суда у Београду К бр. 476/20 од 14.06.2021. године правноснажна 27.12.2021. године, док су у преосталом делу наведене пресуде остале неизмењене.

У ставу II изреке првостепене пресуде одбијен је као неоснован захтев за изрицање јединствене казне браниоца окривљеног Жељка Симеуновића - адвоката Милета Чогурића од 11.04.2023. године у делу којим је тражио да се поред пресуде Окружног суда у Београду Кв бр. 620/03 од 19.09.2003. године, Првог основног суда у Београду К бр. 918/18 од 02.07.2019. године, правноснажна 27.07.2019. године и Вишег суда у Београду К бр. 476/20 од 14.06.2021. године правноснажна 27.12.2021. године истовремено у погледу одлуке о казни преиначи и пресуда Вишег суда у Београду К бр. 535/12 – Кв бр. 3024/15 од 04.10.2015. године, правноснажна 11.11.2015. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1064/24 од 10.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, окривљеног Жељка

Симеуновића и браниоца окривљеног – адвоката Милета Чогурића и пресуда Вишег суда у Београду К бр. 476/20 Кв бр. 2526/24 од 10.07.2024.године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Жељка Симеуновића - адвокат Миле Чогурић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи другостепену пресуду и Жељку Симеуновићу изрекне казну затвора у трајању од 15 година.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Жељка Симеуновића у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер су нижестепени судови успели да повреду једно од најосновнијих права окривљеног прописано чланом 5. КЗ. Наиме, суд је погрешно применио закон, односно тачније применио је закон који се не може применити. У вези са изнетим, бранилац наводи да је окривљени Жељко Симеуновић пресудом Вишег суда у Београду К бр. 476/20 од 14.06.2021. године осуђен на казну затвора од 15 година због кривичног дела убиство из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ, те да је несумњиво наведено кривично дело извршио дана 06.02.2004. године и то у време када је важио Основни Кривични закон („Сл. лист СФРЈ“ бр. 44/76 ... „Службени гласник Републике Србије“ број 39/2003) и да је максимална казна за то кривично дело била 15 година затвора. Одредбом члана 38. тада важећег ОКЗ окривљени је могао бити осуђен на максималну казну затвора у трајању од 15 година па је самим тим окривљеном за сва дела за која је тражено спајање, било могуће изрећи максималну казну затвора у трајању од 15 година.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу, на страни 5, став четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

У делу захтева у којем бранилац указује да се нижестепени судови у одлукама користе терминима као што су ОКЗ или КЗ не означавајући када је и где закон објављен и да се не зна који је закон важећи и који се применио, по ставу Врховног суда указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, из којих разлога захтев у наведеном делу није био предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**